

GAZETA LWOWSKA.

PRENUMERATA.

Na GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM DZIENNYM i TYGODNIOWYM łącznie z ROZMAITOSCAMI wynosi:

Na pierwszy kwartał 1859, od 1go stycznia do ostatniego marca:

na miejscu 4 zł. } waluty austr.
z poczta 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Rosya. — Azya. — Afryka. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Cygara hawańskie.)

Wiedeń, 18go grudnia. Prezydum c. k. austr. finansowej dyrekcji krajowej w Wiedniu wydało następujące obwieszczenie odnoszące się do ogłoszenia w. c. k. ministerstwa finansów zawartego w numerze 283 gazety wiedeńskiej z 11go b. m., wraz z taryfą względem sprzedaży nowych prawdziwych cygarów hawańskich, która z dniem 16. grudnia wchodzi w moc obowiązującą:

Liczba porządkowa	Oznaczenie gatunku	W paczkach po sztuk	Cena za		Uwaga.
			100 sztuk	1 sztukę	
			waluta austr.		
			zł. c.	zł. c.	
I. Kategoria (Z fabryk Cabanas y Carvajal i Flor de la Fama w mieście Havana.)					
1	Regalia	100	30	.	Do liczby porz. 1, 2, 3. Przedaż cygarów tego gatunku odbywa się tylko w miejscach wyraźnie na to wyznaczonych i tylko w całych paczkach; przedaź ich przeto na sztuki jest zabroniona.
2	" Media	100	20	.	
3	Millar-Londres	100, 500	15	.	
II. Kategoria. (Z innych znacznych fabryk w mieście Havana.)					
4	Regalia Grande	100	19	.	Do liczby 1 - 11. Cena za 100 sztuk oznaczona utrzymana być ma tylko przy przedaży całych paczek.
5	" Britanica	100	17	.	
6	" Londres	100	15	.	
7	" Media	100, 250	12 25	.	
8	Panetelas	100, 250	9 50	.	
9	Damas i Galanes	100, 250	8 50	.	
10	Londres	100, 250, 500	9 50	.	
11	Milar comun	100, 250, 500	7 50	.	

Przedaż cygarów I. kategorii odbywać się może jednak tylko w składach skarbowych w stołecznych miastach prowincjonalnych, zaczem wzbroniona jest wszelkim innym tak hurtownym jak i po mniejszym trafikantom.

(Rozporządzenie względem wykupna dóbr zastawnych w Węgrzech.)

Lit. korespondencya austr. pisze: Dziennik ustaw państwa ogłosił temi dniami rozporządzenie c. k. ministerium sprawiedliwości obowiązujące Węgry, województwo Serbskie, Kroacyę, Sławonię i Siedmiogród, i ważne szczególnie z tego względu, że uregulowano niem postępowanie w sporach przychodzących często w tych krajach względem wykupna zastawionych dóbr nieruchomych. Jakoż przewidziano te wypadki, jakie wydarzyć się mogą przy takich sporach i wydano stosowne przepisy, jak w takim razie postąpić należy, jeśli trzymający zastaw domaga się w protokólnej excepcji wynagrodzenia sumy zastawnej i kosztów ulepszenia, lub zastrzega sobie załatwienia tej pretensyi podaniem pozwu osobnego, tudzież jeśli najprzód upomina się tylko o sumę zastawną, nietykając w głównym procesie kwestyi względem ulepszenia, odkładając to na później i t. p. Widocznie jest zamiarem tego pożądanego wielce rozporządzenia uregulować sprawy zastawnicze co do dóbr nieruchomych w ten sposób, by nie tak jak dawniej były źródłem procesów nieskończonych, lecz raczej środkiem do podźwignienia

ekonomii narodowej, zwłaszcza że w krajach rzeczonych forma ta była w używaniu i potąd się jeszcze utrzymuje. Tak zwane przywrócenie stanu dawniejszego nie może już nastąpić po upływie terminu przepisanego. Wyrok wydany w tej mierze i nakazujący zwrócenie sumy zastawnej i wynagrodzenie ulepszeń po odrzuceniu także wszelkich uszkodzeń, otrzymuje już po upływie dni 14 zupełną moc obowiązującą, i można w razie potrzebnym przystąpić do egzekucyi. Ścisłość i przyspieszenie procedury sądowej w takich sprawach zasługuje zresztą ze wszech miar na wdzięczne uznanie.

Ameryka.

(Protekeyjna polityka. — Śmiertelność dzieci.)

Nowy York, 4. grudnia. Upewniają, że gabinet washingtonski zaproponuje kongresowi w najbliższem poselstwie utrzymanie polityki protekeyjnej w obec Meksyku. Cała Ameryka jest za liberalną partyą w Meksyku, a pułkownik Seguin uzbiera cały pułk w Texas dla posiłkowania meksykańskiego generała Vidauri. Byłoby to zerwaniem neutralności, a przeciw czemu wystąpiłaby niezawodnie Hiszpania i Francya.

— Urządzono tu szpital dla dzieci zapobiegając nadzwyczajnej ich teraz śmiertelności. Na 100 wypadków śmierci umarło w przeciągu jednego tygodnia 35 tych biednych opuszczonych istot.

Hiszpania.

(Obrady w Senacie. — Wiadomości bieżące.)

Madryt, 12. grudnia. Na posiedzeniu senatu z dnia 6. grudnia wzięto pod obrady wnioski generała Sanza, odnoszący się do nagannego wotum przeciw ministerium. Generał Sanz rozwinął powody swego wniosku z wielką gwałtownością; oskarżał gabinet, że przy rozporządzeniu rewizyi list wyborczych, dążył jedynie do zapewnienia sobie kongresu, którym mógłby powodować według upodobania. Oraz, że gabinet mianował 49 nowych senatorów, ażeby na swoją korzyść zmienić większość izby. Udowodnionem nie jest, by za dawniejszych ministrów fałszowano listy wyborcze, a gdyby nawet tak było w istocie, nie miał gabinet prawa, naruszać ustawy wyborczej, tylko powinien był zaskarżyć dawniejszych ministrów przed sądem krajowym. Na to przymówił marszałek O'Donnell i wyraził podziwienie, że dyskusyę tego rodzaju wprowadzono tak skwapliwie, gdy byłoby daleko stosowniej, poruszyć tę kwestyę przy obradach nad adresem odpowiedzi na mowę tronu. Oraz, że we wniosku generała Sanza upatruje raczej akt oskarżenia, a nie naganne wotum. Rząd ma stanowczo w zamiarze utrzymać rząd konstytucyjny, i kongresowi nie przedłoży ani ustawy co do majoratów ani co do zmian w regulaminie izb, to jest, co do owych dwóch niestosownych reform, do których jedynie dążyło ministerium Narvaez-Nocedala. Generał Sanz nie znalazłszy w senacie poparcia swego wniosku, cofnął swój wniosek po tem oświadczeniu prezydenta ministrów. Generał Serano poruszył jednak ten wniosek na nowo, ale jedynie tylko w zamiarze nastęrczenia gabinetowi sposobności, wyrazić się jeszcze dokładniej. Po krótkiej mowie ministra sprawiedliwości odstąpił generał Serano od swego wniosku.

— Dnia 14. b. m. ustala się kongres stanowczo. Generał Prim wniesie w senacie naganne wotum względem wojny z Meksykiem. Koncesye na koleje żelazne na wyspie Kuba zostały już udzielone.

— Hiszpański dowódca wyprawy na afrykańskich korsarzy, wysłał swoją eskadrę do Algeiras. Anglia przyjęła na siebie obowiązek pośrednictwa u marokańskiego Cesarza; Cesarz jednak nie dał jeszcze stanowczej odpowiedzi, której czekać chce admirał.

Anglia.

(Sprawa Mostary. — Mectynsi za reformą. — Spokojne usposobienie Europy. — Telefograf atlantycki. — Swobody handlu wybrzeżnego.)

Londyn, 15. grudnia. Sir Moses Montefiore i kilku współwyznawców wiary mieli przedwczoraj w ministerium spraw zewnętrznych dłuższą konferencyę z sekretarzem państwa p. Fitzgerald w sprawie Mortary. Przy tej sposobności dodają dzienniki, że amerykański sekretarz państwa p. Cob oświadczył w piśmie do staro-

zakonnej gminy Filadelfii, że amerykański rząd nie będzie mieszać się wcale w tę sprawę, gdyż ten wypadek wydarzył się w państwie niezawisłym, i że przytem nie zostały uszkodzone prawa żadnego amerykańskiego obywatela.

— W Londynie był przedwczoraj meeting reformy, który nie odznaczył się niczem, jak tylko brakiem słuchaczy i udziału; uchwalono na nim działać w ten sposób, ażeby stolica otrzymała w parlamencie odpowiednią ludności londyńskiej liczbę zastępców.

— Z Dublina donoszą telegrafem, że znowu przyaresztowano 13 osób; z tych 9 w Kenmare, a 4 w Kilarney; są to sami młodzi ludzie z inteligencji, i mają należeć do stowarzyszeń prawem zakazanych.

— W sobotę zgromadzili się w Dublinie właściciele dóbr na meeting, obradować nad niedostatecznym stanem ustaw, odnoszących się do ochrony życia i własności, i jakby je ulepszyć. W połowie stycznia zwołany zostanie do Dublina daleko większy meeting obradować nad tą samą sprawą.

— Z powodu wrzawy wojennej, wszczętej niedawno nad Sekwaną, pisze dziennik *Times* między innymi: „Sądem naszym nie należy się w tej chwili bynajmniej obawiać jakichkolwiek zaburzeń w Europie. Gdyby Francya i Sardynia chciały urzeczywistnić przypisywane im zamiary, natenczas groziłoby zapewne i Austrii niebezpieczeństwo. Lecz zasady pokoju są teraz tak silne, a korzyści utrzymania spokojności tak widoczne i należycie uznane, że w Europie nie może zająć tak łatwo zaburzenie. Nauczyło to doświadczenie, że Austria zdołała utrzymać się nawet w obec przymierza trzech mocarstw i całej prowincji zrewoltowanej. Wojska austriackie walczyły wytrwale z większymi jeszcze trudnościami, a państwo austriackie przetrwało jeśli nie większe, to przynajmniej takie same już niebezpieczeństwa.“

— Dnia 9go grudnia nadeszły znowu wiadomości o telegrafie antlantycznym. Wydobyto linię 12 mil od brzegu i znaleziono ją nie uszkodzoną. Dalsze experimenty zdają się potwierdzać, że cała wada liny nie jest w pobliżu wybrzeża, lecz prawie 270 mil od niego oddalona i w głębokości 900 węzłów. Oprócz tego jest druga wada na drugim końcu liny to jest 300 mil od Nowej Fundlandyi. Prądy zawsze jeszcze przychodzą, ale tak słabe i niepewne, że ich zrozumieć nie można. Wszyscy urzędnicy są rozpuszczeni, tylko pan Henley zajmuje się jeszcze budowaniem nowych aparatów, po których według dotychczasowych experimentów swoich wnosi, że chory jeszcze przemówi, ale daremna jego nadzieja uzyskania pomyślnych rezultatów, chyba że nową linię założy.

— Austriackiej korespondencji litografowanej piszą z Londynu: Starannie zebrane i dobrze przemyślane statystyczne cyfry okazują jasno, że odkąd angielskie prawodawstwo postawiło zagraniczne okręta na równi z okrętami krajowemi podniosła się nadzwyczajnie wybrzeżna żegluga kosztem krajowych właścicieli okrętów. Z tego powodu postanowili właściciele okrętów, zgromadzić się na dniu 16go b. m. na meeting ważny w swych wynikłościach, nie tylko dla Ameryki biorącej znaczny udział w tej wybrzeżnej żegludze, ale oraz dla Francyi i wszystkich niemieckich państw nad wybrzeżem morza. Rozumie się, że uchwały właścicieli okrętów będą bardzo protekcyjne, ale jak w kwestyach tego rodzaju rozstrzyga statystyka zawsze najtrafniej, zatem po przedstawieniu właścicieli okrętów wypadałoby jeszcze zapytać, czy pomnożeniem wywozu nie zyskał angielski przemysł więcej niż utracili właściciele okrętów. Jestto wypadek nie tylko możliwy ale według wywozowych wykazów ostatnich lat prawie pewny.

Francya.

(Place członków ciała prawodawczego. — Oplaty dorożkarzy. — Doniesienia z Kochinchiny. — Zatargi hiszpańskie z Marokiem. — Okolnik księcia ministra do prefekta w Algierze względem prasy.)

Paryż, 15. grudnia. Między projektami ustawy, które na przyszłej sesji mają być przedłożone prawodawczemu ciału, znajduje się także projekt względem płacy jego członków. Deputowani pobierali dotąd 9000 franków na czas sesji, jeżeli nie trwała dłużej jak 3 miesiące, i za każdy miesiąc nad wyznaczone trzy miesiące, 3000 franków. Na przyszłość pobierać mają 10 000 franków, na czas sesji bez względu czy potrwa dłużej.

— Na dniu 11. b. m. zajmowała się ministeryalna rada podaniem administratorów i akcyonaryuszów cesarskiego towarzystwa dorożkarzy. To towarzystwo utrzymuje, że płacąc obecnie miastu i państwu od każdej dorożki po 1 franku codziennie, istnieć dłużej nie może. Płaci miastu co roku 1,200.000 franków, a od swego istnienia zapłaciło już miastu i państwu przeszło pięć milionów. Rada ministeryalna zawiadzała ministra finansów i prefekta policji, przedłożyć w tym względzie sprawozdanie.

— Z Chin nadeszły wiadomości pomyślne, co do Kochinchiny zaś potwierdza się zupełnie, że wyprawa na Hue nie może być ukończoną na razie. Minister marynarki jednak najął okręt transportowy, ażeby wysłać nim wojenny materiał do zatoki Turo. Cała lekka jazda otrzyma nową palną broń, gdyż także huzary i szasery dostaną zamiast karabinów krótkich, długie karabiny dragońskie. W pułku Guidów jest już zaprowadzona ta zmiana.

— Zajęcie między Hiszpanią i Maroko zdaje się, że doprowadzi do większych zakłóceń, niż się z początku zanościło. Cesarz marokański, iż potęga jego i powaga u północnych szczytów była od dawna bardzo mała i niepewna, nie chce lub nie może dać tej satysfakcyi, jakiej żąda gabinet madrycki, przyjdzie więc do wojennych kroków ze strony hiszpańskiej. Do Marsylii nadeszły listy

z Tangeru z dnia 18. listopada, w których donoszą, że angielskiemu pośrednictwu i osobistemu wystąpieniu hiszpańskiego admirała, który dowodzi eskadrą ekspedycyjną, nie powiodło się nakłonić Marokanów do usunięcia żądań, jakie Hiszpania podnosi. Władze marokańskie w Tangerze przedłożyły Cesarzowi Abder Ramanowi sprawozdanie w tej mierze, a hiszpański admirał odesłał hiszpańską eskadrę do Algesiras, aż pokąd z Fezu nie nadejdzie odpowiedź Cesarza.

— Książę Napoleon wydał następujący okolnik z 18. września do prefektów w Algierze:

Panie Prefekcie! Dekretem z 18. lutego 1852 o prasie, który dekretem z 14. marca 1855 rozciągnięto także i do Algieryi, upowazniono prefektów do dawania dziennikom ostrzeżeń. We Francyi podlega jednak to upowaznienie znacznemu ograniczeniu: potrzeba bowiem w tej mierze przyzwolenia wprzód od ministra. Taki sposób postępowania przydatny, i jak to doświadczenie nauczyło, potrzebny we Francyi, uważam za tem przydatniejszy jeszcze dla Algieryi, gdzie prasa nie ma, jak wiadomo, żadnego znaczenia politycznego. Właściwym jej zadaniem i prawdziwym powołaniem jest obznajomienie się z potrzebami kraju i wskazanie wszelkich środków, które przyczynić się mogą do rozwoju kolonizacyi. W takim postępowaniu rząd, co się rad chce obznajomić z prawdziwym stanem rzeczy, nie widzi żadnego niebezpieczeństwa, i przeciwnie upatruje w tem prawdziwą korzyść dla siebie, jeśli prasie miejscowej pozostawiona będzie wszelka wolność rozpoznawania i rozprawiania, jaka tylko zgadza się z porządkiem i bezpieczeństwem publicznym. Ścierpieć jednak nie może ducha burzliwego lub systematycznie nieprzyjaznych usiłowań noszących cechę zacieklności albo niegodziwości, i dążących do ponizania rządu i nicowania czynności rządowych; takie więc przekroczenia oddaje też do ukarania sądom. Władza administracyjna powinna przeto przystępować do wydania ostrzeżeń z wielką oględnością, a by prawo to wykonywane być mogło zgodnie z temi widokami rządu i z wszelką bezstronnością, należy je tak jak we Francyi poddać nadzorowi władzy centralnej. Odtąd więc masz pan zawiadamiać mnie o każdym ostrzeżeniu któregoś z dzienników. I kiedykolwiek tylko wypadnie panu użyć tego środka administracyjnego, masz mi pan przedłożyć uzasadnioną propozycję, i trzymać się w tej mierze zasad przeze mnie wytkniętych. Propozycje te należy przysyłać gabinetowi mojemu pod napisem „Personnelle“. Rozstrzygnięcie moje otrzymasz pan zawsze najpierwszą pocztą zwrotną. Chciej pan przyjąć itd.

Belgia.

(Kształcenie języka flamandzkiego.)

Bruxela, 11. grudnia. Minister Rogier niedozwolił Flamanom ogłosić sprawozdania komisji względem żaloby odnoszącej się do zaprowadzenia ojczyztego języka, lecz chce, jak się zdaje, złągodzić swe postępowanie w inny sposób. Na podniesienie flamandzkiej sceny teatralnej wyznaczył za najlepszą sztukę w flamandzkim języku nagrodę po 1500 franków na trzy lata prócz złotego medalu honorowego. Oraz zalecił radzie gminy w Antwerpii, połączyć z tamtejszą szkołą muzyki osobną klasę „flamandzkiej dykcyi i deklamacyi“, jak podobna istnieje już w Bruxeli języka francuskiego; kosztą objąć ma kasa miejska.

Szwajcarya.

(Ceremoniał przyjmowania posła. — Wojska francuskie w dolinie Dappen.)

Berna, 8. grudnia. Nowy ceremoniał przyjęcia posła francuskiego nie ma, jak upewniają, żadnej szczególnej właściwości, t. j. nie zachowano go ani ze względu na osobistość nowo zawierzytelionego posła francuskiego, ani w ogóle ze względu na poselstwo francuskie, lecz na przyszłość utrzymany będzie w obec wszystkich pełnomocników państw obcych, którzy mieć będą u nas rangę pełnomocnika. Ceremonia ta jest bardzo prosta. Posła i całą drużynę jego przyjmuje kanclerz federacyi u głównego wnijscia do pałacu związkowego, i wprowadza go do sali posłuchania, gdzie go rada związkowa oczekuje. Poseł ma tam przemowę, poczem kanclerz odczytuje listy jego wierzytelne, a prezydent związku odpowiada na przemowę posła. Dalej odbywa się wzajemne i więcej już prywatne przedstawienie obecnych, a wkońcu kanclerz odprowadza posła na powrót aż do wnijscia pałacowego. Dawniej przyjmowano posła wystrzałami z dział i z paradą wojskową, lecz listy wierzytelne odbierał i wprzód już sam tylko prezydent związkowy bez asystencyi i innych członków dyrekcji związkowej.

— Półrządowe dzienniki rady związkowej w Bernie wyraziły się niechętnie przeciw pochodowi wojsk francuskich do spornej krainy na dolinie Dappen, a paryski korespondent jednego z dzienników belgijskich donosi, że ta wycieczka nie była w żadnym nieprzyjaznym zamiarze wykonana, i że margrabia Turgot przesłał już radzie związkowej zaspokajające objaśnienia. — *Augsburgska gazeta powszechna* zawiera jednak telegram z Berny z 14go b. m., według którego na mocy rządowego zawiadomienia rządu walliskiego postanowiła rada związkowa domagać się od Francyi wyjąsnień względem najścia wojsk francuskich na dolinę Dappen.

Włochy.

(Doniesienia z Florencyi. — Wiadomości bieżące. — Wylew Tybru.)

Z **Florencyi** donoszą z 8. grudnia. J. M. Król pruski potąd jeszcze tu bawi i codziennie ogląda tutejsze zbiory sztuk pięknych

i inne osobliwości. Dnia 6go zaszczylił odwiedzinami swemi archiwum państwa. W tych wycieczkach towarzyszy mu zwykle p. Reumont, który z wielką gorliwością zajmuje się literaturą i historią włoską.

Wrzawa wojenna wszczęta przez niektóre dzienniki włoskie nie sprawiła ani tu w samym mieście, ani gdziekolwiek w całym księstwie najmniejszego wrażenia.

W mieście tutejszem znajduje się znaczna liczba cudzoziemców, a ze oprócz tego rozpoczęto liczne budowy tak w mieście, jak i za miastem, przeto klasa pracująca ma większą sposobność do zarobku.

Rzym, 11go grudnia. Przyaresztowano tu dwóch dawniejszych oficerów Garibaldeggo. Urzędowy dziennik w Rzymie umieścił artykuł z wielkimi pochwałami francusko-hispańskiej wyprawy iz występuje w ochronie katolicyzmu w Kochinchinie.

— Marsylskiemu dziennikowi *Nouvelliste* piszą z Rzymu: Jeżeli deszcz padać będzie jeszcze tylko pięć dni, wówczas będzie można powiedzieć, że padał jak w czasie potopu 40 dni i 40 nocy. Od ostatnich dni października nie widzieliśmy słońca, ani czuliśmy powiewu Tramontany. Rozumie się, że Tyber wystąpił z swych brzegów, a dzielnica Ripeto oraz Ghetto i plac zwany Pantheon stoją pod wodą. Pantheon przedstawia osobliwszy widok. Z zewnątrz wznoszą się słupy po nad wodą pokrywającą plac cały. Woda mierzy 1 metr 50 centymetrów wysokości, a u drzwi zakryty styli opłaca ją wstęp dla pięknego widoku i nikt nie żałuje zapłaconej kwoty.

Niemce.

(Regulacja w rękodzielnictwie. — Sprawa holsztyńsko-lauenburska. — Czynności w izbie luxemburskiej.)

Berlin, 16. grudnia. *Preuss. Ztg.* zawiera rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia wczorajszego do wszystkich zwierzchności, a to względem odjęcia koncesji rękodzielniczej na mocy odnoszącego się paragrafu porządku o rzemiosłach. Przyrzeczono rozporządzeniem tem uregulowanie przedmiotu rzeczonyego w drodze prawodawstwa, a zwierzchności otrzymały polecenie wstrzymać procedurę zwyczajną we wszystkich wypadkach, gdzie odjęcie koncesji albo zostało nakazane lub zapowiedziane. Akta wraz ze sprawozdaniem przedłożone być mają ministerstwu spraw wewnętrznych.

Frankfurt n. M., 12go grudnia. Wydział mianowany w sprawie konstytucji księstw Holsztynu i Lauenburga przedłożył wspólnie z komisją wykonawczą sprawozdanie o zawiadomieniu otrzymanem od król. duńskiego posła dla Holsztynu i Lauenburga na posiedzeniu dnia 11. z. m.; głosowanie nad propozycjami wydziałów nastąpić ma na sesyi, która się zbierze za dni czternaście, i zastrzeżono sobie, że po stanowczem powzięciu uchwały przedmiot ten przyjąć ma znów do rozpoznania. — Stosownie do propozycji wydziału dla spraw kasowych i obrachunkowych, uchwalilo zgromadzenie z uwagi na konwencyą monetarną z 17. sierpnia r. b. zawartą w Mnichowie zaprowadzić rachunki kasy związkowej na przyszłość według obliczenia na walutę południowo-niemiecką miało dotychczasowej stopy 24¹/₂ reńskowej.

Tego roku odbędzie zgromadzenie związkowe już tylko jedno posiedzenie, a to 23. grudnia w szczególnym zamiarze powzięcia uchwały co do propozycji przedłożonych przez wydziały zjednoczone. Kiedy jednak zajmie się znów kwestyą holsztyńsko-lauenburską, nie ma potąd nic jeszcze pewnego, gdyż to zawisło od tego, jak długo potrwać negocjacje stanów księstw rzeczonych.

Luxenburg, 10. grudnia. Według dziennika *Kölnische Zeitung* przedłożył rząd stanom na tajnym posiedzeniu projekt względem konkordatu. Jak słyhać, chce Rzym zapewnić się naprzód, że zawarte go raz traktatu nie odrzuca stany. Izba zatem oświadczyło się ma urzędownie w tym względzie, nim przyjdzie do stanowczego załatwienia tej sprawy. Reprezentacja ludu nie powzięła jeszcze żadnej uchwały. Najpierwej naradzać się mają nad tem w sekeyach. Jak oświadczył minister państwa byłoby ustanowienie biskupstwa w Luxenburgu, głównym warunkiem traktatu. Wynikający ztąd przybytek w wydatkach, obliczają na 20.000 franków. Seminaryum duchowne, jak wiadomo, istnieje już tutaj, i zostało zaprowadzone zaraz po przybyciu biskupa Laurentego.

Dania.

(Budżet na rok 1859.)

Kopenhaga, 12go grudnia. Z budżetu na rok finansowy od 1. kwietnia 1859 do 31. marca 1860 przyjętego stanowczo na zborze „Volksting“ a przedłożonego do rozpoznania zborowi krajowemu okazuje się przychodu 6,147.600 talarów, a wydatków 3,259.357 talarów 52 sz.

Rosya.

(Cholera ustala.)

W Petersburgu odprawiono dnia 5. b. m. we wszystkich kościołach dziękczynne nabożeństwo za ustanie cholery, podobnie jak w roku 1851. Jenerał-gubernator przedłożył Cesarzowi sprawozdanie, że liczba zapadłych na cholere w ostatnim czasie była tak mała, iż choroba widocznie straciła charakter epidemii i z tego po-

wodu nakazał Cesarz to powszechne dziękczynne nabożeństwo i żeby już niewydawano dotychczasowych raportów o stanie cholery.

A z y a.

(Doniesienia ostatnią pocztą z Chin, z Kochinchiny i z Indyi.)

Z Marsylii telegrafują pod d. 13. grudnia. „Nadeszły wiadomości z Chin po 28. października. Według angielskich dzienników wychodzących w Hongkong wzmagała się liczba powstańców. Zagrożony od rokosszan i niemający podostatkiem pieniędzy rząd przybrał w obec cudzoziemców łagodniejsze postępowanie. Odwołał gubernatora Kantonu i pod pewnymi warunkami przyzwolił na wprowadzanie opium.

Według wiadomości z Manili z 22go października nie chce Kochinchina wchodzić z Francuzami i Hiszpanami w układy.

Doniesienia z Kalkuty sięgają po dzień 9. listopada. Odbyły się wielkie festyny z powodu proklamacyi, którą Królowa Anglii ogłoszona jest monarchinią Indyów. Akcje kompanii wschodnio-indyjskiej szły w górę, a handel zaczął się znów podnosić. Komunikacya jednak była ciągle jeszcze utrudniona, i panowała znaczna drożyzna.“

Afryka.

(Doniesienia z Egiptu.)

Z **Alexandryi** piszą pod dniem 1. grudnia. Jenerał brygady oraz komisarz Porty w sprawie Dzeddy, Said Basza przyjechał tu z Konstantynopola. Francuski delegowany p. Sabatier prowadził tam śledztwo z pewną usilnością; zresztą panuje w Dzeddzie od niejakiego czasu pokój. Abdulah Basza, mianowany szeryf Meki, objął już swoje urzędowanie. Powołanie jego osobliwie w tej chwili jest nadzwyczaj ważne; zamysła odbudować fortyfikacye Meki. W arsenale w Konstantynopolu leją potrzebne do tych fortyfikacyi działa.

Właśnie teraz kończą żelazną kolej Suez, i w pierwszych dniach stycznia zostanie zupełnie ukończoną.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, 17. grudnia. Lord Malmesbury odmówił deputacyi pośrednictwa Anglii w sprawie Mortary, ponieważ krok taki byłby bezskuteczny.

Modena, 16. grudnia. Dla zapobieżenia przemycaniu obcych win pospolitych z Modeny do Austrii nakazała książęca administracya finansowa, ażeby bolety celne, na wina modeńskie, przeznaczone do Austrii, opatrzone były zawsze świadectwem pochodzenia.

Genua, 15. grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu rady komunalnej przedłożył Pareso wniosek, by upraszać ministeryum o surowe śledztwo wypadków z 10. b. m. Syndyk odpowiedział imieniem rządu, że śledztwo sądowe jest już w toku.

Nizza, 14. grudnia. Zeszłej nocy zawinęła do Willafranki rosyjska fregata „Gromoboj“, a korweta „Mederweck“ ma wkrótce przybyć. Dziś poświęcano nowozbudowany kościół rosyjski.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen, czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie listopada na targach w obwodzie lwowskim, żółkiewskim, przemyskim, samborskim, sanockim, i czortkowskim.

O b w ó d											
Lwów	Żółkiew	Przemysł	Sambor	Sanok	Czortków	waluty austriackiej					
						zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
Mec pszenicy . . .	2 57	2 82	3 2	2 83	3 16	2 56					
„ żyta . . .	1 53	1 53	1 58	1 62	2 14	1 52					
„ jęczmienia . . .	1 24	1 38	1 26	1 28	1 60	1 17					
„ owsa . . .	88	1 4	1 9	85	1 24	82					
„ hreczki . . .	1 49	1 51	1 55	1 73	1 1	34					
„ kukurudzy . . .	66	57	65	83	77	51					
„ ziemniaków . . .	83	1 4	1 9	1 1	33	1 35					
Cetnar siana . . .	83	1 4	1 9	1 1	33	1 35					
„ nasienia konicza . . .			21			31					
„ wełny . . .		105	126								
Sąg drzewa twardego . . .	7 14	5 38	8 15	6 33	5 72	7 64					
„ „ miękkiego . . .	5 34	4 2	6 4	4 62	4 1	7					
Funt mięsa wołowego . . .	8 ¹ / ₂	7 ¹ / ₁₀	8 ⁷ / ₈	7 ¹ / ₃	7 ² / ₅	7 ¹ / ₄					
Mas okowity . . .	75	43	59	83	62	37					

T E A T R.

Dziś opera niemiecka „Lucia di Lammermoor“ z nowemi dekoracyami pędzla pana Pohlmana.

